

[Anne Grete Holmsgård]

ifølge bank- og sparekasseloven, og så kan de i virkeligheden ikke gøre en snus. Så har man vist sin gode vilje, men har i virkeligheden ikke haft noget som helst at have den i, for så kommer der intet ud af det.

At de skal indkaldes til nogle møder, synes jeg da er glimrende. Jeg har ikke noget imod, at forslaget bliver udvidet med de to punkter, som hr. Rahbæk Møller foreslog heroppefra, nemlig at samfundsrepræsentanterne rent faktisk fik en orientering, men jeg tror nu, der skal lidt mere til. I virkeligheden var det nok rimeligt, at de fik et kursus i, ikke bare hvordan lovgivningen fungerer, men også i, hvad det er, man mener med bredere samfundsmæssige hensyn, for hvis de virkelig skal varetage dem, skal de også til at bestille noget rundt omkring i bestyrelserne og ikke bare sidde dér og hygge sig.

Hr. Rahbæk Møller mener, at det ikke får nogen betydning, at man har åbent hus én gang om måneden. Nej, det kan da godt være, at det ikke gør det, men så lad det dog komme an på en prøve. Hvis det viser sig, at der ikke kommer en snus i én eneste af bankerne gennem årene, kan man da fjerne bestemmelsen igen. Men det, man må have ind nu, er i det mindste nogle pligter og rettigheder, som gør det muligt overhovedet at vurdere, om en samfundsrepræsentation kan bruges til noget. Sådant som den er nu, kan den i hvert tilfælde ikke bruges til noget, da er den skadelig og bør afskaffes, for den er en ren gidselfunktion. I den forbindelse vil jeg sige til den radikale ordfører, at jeg simpelt hen ikke forstår, at det radikale venstre vil lægge navn til, at man opretholder en gidselfunktion. Nu har jeg siddet og læst igennem, hvad de radikale ordførere har sagt gennem tiderne, og konstateret, at det ikke er noget nyt, de radikale står og siger.

Fru Dagmar Andreasens begrundelse for i sin tid at gå ind for dette her var, at man havde haft en sådan repræsentation i sparekasserne, inden man fik dem i bankerne, og da hun efter lidt research rundt omkring i landet havde konstateret, at sparekasserne havde et bedre image i befolkningen, syntes hun, det var godt, at bankerne også fik det. Det var i virkeligheden en ren gidselfunktion, og det fatter jeg ganske enkelt ikke at det radikale venstre vil lægge navn til, specielt ikke, når man kan se sag på sag oprullet: Arbejdernes Landsbank, Kronebanken, Has-

le Bank, der i sin tid var ved at blive indrullet under Privatbanken, transaktionerne mellem Privatbanken og Provinsbanken i forbindelse med Kay Wilhelmsens krak osv. I ikke ét eneste af disse tilfælde har man haft den mindste nytte af at have en samfundsrepræsentant. Med det billede, det radikale venstre ellers giver udadtil om, at man ønsker gennemsigtighed i lovgivningen, og at man ønsker et mindstemål af demokrati, fatter jeg ganske enkelt ikke, at man vil lægge navn til den slags.

Maisted (FD):

Jeg synes, det var et usædvanlig dårligt eksempel, fru Anne Grete Holmsgård gav, da hun nævnte repræsentanten i Arbejdernes Landsbank. Jeg forstår, at fru Anne Grete Holmsgård har læst loven om tilsyn med banker og sparekasser. Men deri står der i § 29, stk. 2, at et bestyrelsesmedlem har både ret og pligt til at påtegne regnskabet, hvis vedkommende mener, at der foregår et eller andet, som ikke skal foregå. Og hvis man som bestyrelsesmedlem – og oven i købet samfundets repræsentant – er bekendt med, at statskassen skal have den størst mulige forrentning af de midler, der bliver placeret på en konto i den bank, er det vedkommende bestyrelsesmedlems pligt at lave en særlig påtegning i det regnskab, der kommer til repræsentantskabet, om, at man ikke har overholdt disse spilleregler. Så enkelt er det, og der er altså den mulighed for at gøre det, som bliver efterlyst fra VS' side, efter § 29, stk. 2, hvis man ønsker at benytte sig af den mulighed.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Fru Anne Grete Holmsgårds sidste indlæg var tydeligvis igen et angreb på de repræsentanter, der sidder – at de ikke duer til noget. Jeg synes, man skal være meget inde i sagerne for at kunne stemple alle ved at sige, at de kun er der for at få lønnen og de ting, der følger med, og at de ellers ikke laver noget, men at de nu skal til at lave noget.

Man må gå ud fra, at de, der er valgt til et stykke arbejde, ved, hvilke funktioner og rettigheder de har. Ellers bliver man nødt til at se på, om mulighederne er til stede. Men jeg gad vide, om man, hvis man kommer under